

ऽअथैते याज्यानुवाक्येऽअप्स्वमे सधिष्टव सौषधीरुनुरुध्यसे गर्भे सन्जायसे पुन-
 रित्यथ याज्या गर्भाऽअस्योषधीनां गर्भा वनस्पतीनाम् गर्भा विश्वस्य भूतस्याग्ने
 गर्भाऽअपामसीति शान्तिमेवाभ्यामेतद्वदति यज्ञमानस्य प्रजायै पशूनामहिंसाया
 ऽएतदेव तत्र कर्म ॥ ४ ॥ तदाहुः । यस्याग्रयोऽमेध्यैरग्निभिः संऽसृज्येरन्किं तत्र कर्म
 का प्रायश्चित्तिरित्यग्रे शुचयेऽष्टाकपालं पुरोडाशं निर्वपेत्तस्यावृत्ता एव सप्त°
 ऽअथैते याज्यानुवाक्येऽअग्निः शुचित्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः शुची रो-
 चतऽआहुत इत्यथ याज्योदमे शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते तव ज्योतीऽष्य-
 र्चय इति शान्तिमेवा° ॥ ५ ॥ तदाहुः । यस्याहवनीयमनुद्धृतमादित्योऽभ्यस्तमिया-
 त्किं तत्र कर्म का प्रायश्चित्तिरित्येते वै रश्मयो विश्वे देवास्तेऽस्मादपप्रयन्ति त-
 दस्मै व्यृध्यते यस्माद्देवा अपप्रयन्ति तामनु व्यृद्धिं यश्च वेद यश्च न ताऽउभावा-
 हतुरनुद्धृतमस्याभ्यस्तमगादिति तत्रेत्यं कुर्याद्भरितं हिरण्यं दर्भे प्रबध्य पश्चाद्धर्तवै
 ब्रूयात्तदेतस्य रूपं क्रियते य एष तपत्यर्हवाऽएतदङ्गो रूपं क्रियते पवित्रं दर्भाः
 पवयत्येवैनं तदध्वमादीप्य प्राञ्चं हर्तवै ब्रूयाद्ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेद्ब्राह्मणो
 वाऽआर्षेयः सर्वा देवताः सर्वाभिरेवैनं तद्देवताभिः समर्धयति तमुपसमाधाय प्र-
 तिपरेत्य गार्हपत्यऽआज्यमधिश्रित्योद्वास्योत्पूयावेक्ष्य चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा स-
 मिधमुपसंगृह्य प्राडुदाद्रवत्यथाहवनीये समिधमभ्याधाय दक्षिणं ज्ञान्वाच्य जुहोति
 विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेति स यथा ब्राह्मणमावसथवासिनं क्रुद्धं यत्तमुक्षवेहृतो-
 पमन्त्रयेतैवमेवैतद्विश्वान्देवानुपमन्त्रयते जानन्ति हैनमुप हैनमावर्तन्तऽएतदेव तत्र
 कर्म ॥ ६ ॥ तदाहुः । यस्याहवनीयमनुद्धृतमादित्योऽभ्युदियात्किं तत्र कर्म का प्रा-
 यश्चित्तिरित्येते वै रश्मयो विश्वे देवास्तेऽस्माद्विषवाऽसोऽपप्रयन्ति तदस्मै व्यृध्यते
 यस्माद्देवा अपप्रयन्ति तामनु व्यृद्धिं यश्च वेद यश्च न ताऽउभावाहतुरनुद्धृतमस्या-
 भ्युदगादिति तत्रेत्यं कुर्याद्भजतं हिरण्यं दर्भे प्रबध्य पुरस्ताद्धर्तवै ब्रूयात्तच्चन्द्रमसो